Ο πόλεμος του Ισραήλ ενάντια στη Γάζα είναι μια δολοφονική επίθεση σε άμαχους Παλαιστίνιους

Η Γάζα δεν αποτελεί κράτος σε πόλεμο με το Ισραήλ. Η Γάζα είναι, επί της ουσίας, ο μεγαλύτερος προσφυγικός καταυλισμός στον κόσμο. Κι εκεί, οι αδιάκριτοι βομβαρδισμοί του Ισραήλ, που τώρα κλιμακώνονται με τη στήριξη των ΗΠΑ, έχουν ήδη σκοτώσει 2000 Παλαιστίνιους, ανάμεσα τούς και εκατοντάδες παιδιά.

Μέσα στη νύχτα, ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Μπενιαμίν Νετανιάχου, διέταξε ένα εκατομμύριο Παλαιστίνιους, στο βόρειο τμήμα της Γάζας, να εκκενώσουν αμέσως, ανακοινώνοντας μια πολιτική μαζικού εκτοπισμού. Επιπλέον, φαίνεται να προετοιμάζει έτσι μια χερσαία εισβολή που αναπόφευκτα θα οδηγήσει στη σφαγή ακόμη περισσότερων αμάχων. Οι δυνάμεις τους Ισραήλ συνεχίζουν να πραγματοποιούν από αέρος βομβαρδισμούς του Ισραήλ, που έχουν σκοτώσει τουλάχιστον 1800 (ανάμεσά τους σχεδόν 600 παιδιά), έχουν τραυματίσει πάνω από 7000 και έχουν εκτοπίσει περίπου μισό εκατομμύριο Παλαιστίνιους, εν μέσω γενικευμένων καταγγελιών για εγκλήματα πολέμου.

Επιλέγοντας τη συλλογική τιμωρία των Παλαιστίνιων αμάχων ως αντίποινα για τις φρικτές επιθέσεις

της 7ης Οκτωβρίου, το Ισραήλ έχει επιβάλει υπό ολοκληρωτική πολιορκία τη Γάζα, μπλοκάροντας την ανθρωπιστική βοήθεια στερώντας από τη λωρίδα το φαγητό, το νερό, την ενέργεια και τα φάρμακα. Επί επτά μέρες, εν μέσω αυξανόμενων φόβων για εθνοκάθαρση, το Ισραήλ βομβαρδίζει κατοικημένες περιοχές, σφαγιάζει ολόκληρες οικογένειες και ισοπεδώνει ολόκληρες γειτονιές, κάτι στο οποίο συμπεριλαμβάνεται ο ασταμάτητος βομβαρδισμός σχολείων, νοσοκομείων και τζαμιών. Οι στρατιωτικοί εμπειρογνώμονες του Ισραήλ κομπάζουν ότι το Ισραήλ μέσα σε έξι μέρες έχει ρίξει περισσότερες βόμβες από όσες έριχναν οι ΗΠΑ στο Αφγανιστάν μέσα σε έναν χρόνο.

Η ρητορική εξόντωσης πέφτει βροχή από τα ανώτατα κλιμάκια της κυβέρνησης του Ισραήλ. Ο Αρχηγός των ΙΑΔ (IDF, Ισραηλινές Αμυντικές Δυνάμεις) Ερζί Χαλέβι προειδοποίησε ότι «Η Γάζα δεν θα είναι ίδια ποτέ ξανά.» Ο υπουργός Αμύνης Ιωάβ Γκάλαντ είπε, «Πολεμάμε ενάντια σε ανθρώπινα κτήνη και λειτουργούμε αναλόγως.»

Ένας βουλευτής του Ισραήλ ζήτησε «μια δεύτερη Νάκμπα (η πρώτη ήταν η μαζική εκτόπιση Παλαιστινίων με την ίδρυση του Ισραήλ) πολλαπλάσια εκείνης του.» Ένα άλλο μέλος του Κνέσετ απαίτησε το Ισραήλ να επιτεθεί στη Γάζα με πυρηνικά όπλα. Και οι δύο ανήκουν στο Λικούντ, το κόμμα του Νετανιάχου.

Η Γάζα δεν αποτελεί κράτος σε πόλεμο αλλά τον μεγαλύτερο προσφυγικό καταυλισμό στον κόσμο. Στριμωγμένοι σε ένα μικροσκοπικό κομμάτι γης (το 1,3 % της Παλαιστίνης), η πλειοψηφία των δύο εκατομμυρίων κατοίκων της ζουν σε ξέχειλους προσφυγικούς καταυλισμούς, οι περισσότεροι από τους οποίους μετρούν πάνω από επτά δεκαετίες.

Η τραγική ειρωνεία είναι ότι η Γάζα, που τώρα βομβαρδίζεται και εκτοπίζεται, είχε δημιουργηθεί μέσα στη φωτιά ενός πολέμου του ίδιου του Ισραήλ, πριν από εβδομήντα πέντε χρόνια.

Μόνιμοι πρόσφυγες

Κατά την ίδρυση του Ισραήλ, 750.000 Παλαιστίνιοι εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και μετατράπηκαν σε διά βίου πρόσφυγες. Σχεδόν 250.000 ξεριζωμένοι πλημμύρισαν τη Γάζα, τριπλασιάζοντας τον πληθυσμό της εν μία νυκτί μετατρέποντας την σε έναν κολοσσιαίο προσφυγικό καταυλισμό πατικωμένο ανάμεσα στη θάλασσα και την έρημο. Παρέχοντας καταφύγιο στους εκτοπισμένους 250 ισοπεδωμένων παλαιστινιακών πόλεων και χωριών, η Γάζα έγινε μια κιβωτός του Νώε για την Παλαιστίνη μετά τη Νάκμπα.

Οι περισσότεροι από τους πρόσφυγες που έφτασαν στη Γάζα προήλθαν από πόλεις και χωριά στην κεντρική και νότια Παλαιστίνη και από μέρη στον Βορά μέχρι και τη Γαλιλαία. Όμως όσοι κατέληξαν εκεί από χωριά γύρω από τη Γάζα έπρεπε να υποστούν και την τραγωδία να είναι εκτοπισμένοι σε ένα σημείο από το οποίο μπορούσαν ακόμη να κοιτάζουν τη χαμένη τους γη, τα χαμένα τους σπίτια.

Οι ιδρυτές του Ισραήλ, συμπεριλαμβανομένου του Νταβίντ Μπεν Γκουριόν, προέβλεψαν τον κίνδυνο συγκέντρωσης δεκάδων χιλιάδων Παλαιστινίων προσφύγων σε μια παράκτια λωρίδα που βρίσκεται ανάμεσα στις ερήμους Νεγκέβ και Σινά, χωρίς πραγματική διέξοδο και χωρίς ελπίδα διαφυγής ή διασποράς. Φοβούμενο ότι θα δει «κυμάτα προσφύγων να προελαύνουν στο Ισραήλ από τη Γάζα», το Ισραήλ επιχείρησε να λύσει την κρίση με τον αφανισμό της.

Και δεν έχασε χρόνο. Το Ισραήλ διεξήγαγε μια σειρά από σφαγές που ο Ερυθρός Σταυρός περιέγραψε ως «σκηνές φρίκης». Τον Ιανουάριο του 1949, με την αιματηρή μνήμη της Νάκμπα να είναι ακόμα νωπή στη Γάζα, οι ισραηλινές δυνάμεις βομβάρδισαν κέντρα διανομής τροφίμων στην Ντέιρ αλ Μπαλάχ και στο Χαν Γιουνίς σε ώρες αιχμής, σκοτώνοντας πάνω από διακόσιους Παλαιστίνιους. Όσοι πρόσφυγες επιχείρησαν να επιστρέψουν στα σπίτια τους, χαρακτηρίζονταν από το Ισραήλ ως «διεισδυτές» και πυροβολούνταν συστηματικά από τους ισραηλινούς στρατιώτες χωρίς άλλη προειδοποίηση.

Κάθε χρόνο μετά τη Νάκμπα, λίγο ως πολύ, ισραηλινές δυνάμεις εισέβαλαν στη Γάζα για να υπενθυμίζουν στους πρόσφυγες ότι ο εκτοπισμός δεν ήταν το τέλος του μαρτυρίου τους.

Τον Αύγουστο του 1953, μια ισραηλινή στρατιωτική μονάδα, με επικεφαλής τον Αριέλ Σαρόν, τον μελλοντικό πρωθυπουργό του Ισραήλ, εισέβαλε στον προσφυγικό καταυλισμό Μπουρέιχ και σκότωσε περίπου πενήντα άτομα στα κρεβάτια τους. Σύμφωνα με αξιωματούχους του ΟΗΕ, οι ισραηλινές δυνάμεις πέταξαν βόμβες από τα παράθυρα των καλύβων όπου κοιμόντουσαν οι Παλαιστίνιοι

πρόσφυγες και πυροβόλησαν όσους προσπάθησαν να διαφύγουν. Η σφαγή περιγράφηκε από επιτροπή του ΟΗΕ ως «φρικτή περίπτωση σκόπιμης μαζικής δολοφονίας» και μέρος μιας ευρύτερης ισραηλινής εκστρατείας εναντίον των προσφυγικών καταυλισμών στη Γάζα.

Τον Νοέμβριο του 1956, ξεκινώντας την πρώτη του κατοχή στη Γάζα, το Ισραήλ εισέβαλε στην περιοχή εξαπολύοντας στρατιωτικές επιδρομές στους προσφυγικούς καταυλισμούς της. Ισραηλινοί στρατιώτες εισήλθαν στο Χαν Γιουνίς και μάζεψαν όλους τους ενήλικες άνδρες από τα σπίτια τους και τους πυροβόλησαν στα κατώφλια και στους δρόμους, σκοτώνοντας 520 ανθρώπους. Οι απώλειες σε ανθρώπινες ζωές ήταν τόσο τρομακτικές, που ο επικεφαλής της αποστολής παρατηρητών του ΟΗΕ στη Γάζα προειδοποίησε ότι οι σφαγές του Ισραήλ εκεί αποσκοπούσαν στο να απαλλαγεί από τον προσφυγικό πληθυσμό. Εκείνη τη χρονιά, είπε τα εξής στους Ισραηλινούς αξιωματούχους στη Γάζα: «Έχετε καταλάβει τη λωρίδα και τον πληθυσμό της, συμπεριλαμβανομένων των προσφύγων. Πολύ καλά, κρατήστε τη λωρίδα και τον πληθυσμό της, αλλά πρέπει επίσης να εγκαταστήσετε τους πρόσφυγες που πήρατε μαζί με τη λωρίδα και τους οποίους εκδιώξατε από τα σπίτια τους πριν από οκτώ χρόνια.»

Ακόμη και στρατιωτικοί ηγέτες όπως ο Μοσέ Νταγιάν υποχρεώθηκαν να ομολογήσουν ότι το Ισραήλ έσπερνε τους σπόρους της βίας στη Γάζα. Κείνη τη χρονιά εξομολογήθηκε: «Τι μπορούμε να πούμε ενάντια στο τρομερό τους μίσος για εμάς; Για οκτώ χρόνια κάθισαν στους προσφυγικούς καταυλισμού στη Γάζα και κοίταζαν πώς, μπροστά στα ίδια τους τα μάτια, μετατρέψαμε τη γη και τα χωριά τους, τα μέρη όπου έζησαν αυτοί και οι πρόγονοί τους, σε δικό μας σπίτι.»

Κατά τη διάρκεια των επόμενων επτά δεκαετιών, το Ισραήλ υπέβαλε τη Γάζα σε μια βίαιη σειρά στρατιωτικών εισβολών και καταλήψεων, επιδρομών και αδικημάτων, στρατιωτικών εισβολών και διοικήσεων, βομβαρδισμών και αεροπορικών επιδρομών, επανειλημμένων σφαγών και μαζικών εκτοπίσεων, καθώς και σε έναν πολυετή αποκλεισμό που εξακολουθεί να είναι σε ισχύ. Οι Ισραηλινοί ηγέτες, ιδίως ο Νταγιάν και ο Εσκόλ, σκέφτηκαν ακόμη και τη μεταφορά των προσφύγων της Γάζας στη Δυτική Όχθη ή στο Σινά, ή στο Ιράκ, ή σε μια αραβική χώρα της Βόρειας Αφρικής (η επιχείρηση της Λιβύης). Εκπόνησαν ακόμη και ένα μυστικό σχέδιο, το «σχέδιο Μοσέ Νταγιάν», για τη μεταφορά προσφύγων από τη Γάζα στη Λατινική Αμερική αεροπορικώς.

Στο μεταξύ, οι πρόσφυγες στη Γάζα έπρεπε να υποφέρουν τη φρικτή μοίρα να ζουν κάτω από την μπότα των ίδιων δυνάμεων που τους είχαν ξεριζώσει δεκαετίες νωρίτερα. Βομβαρδιζόμενοι, υπό πολιορκία, παγιδευμένοι σε ένα σιδερένιο κλουβί που έφτιαξε το Ισραήλ, οι πρόσφυγες της Γάζας έβλεπαν το βάθος της τραγωδίας τους: υπάρχει κάτι χειρότερο από το εκτοπισμό και είναι το να μην μπορείς να φύγεις. Πολλοί φοβούνταν ακόμη ότι το να φύγουν θα ισοδυναμούσε με μια δεύτερη Νάκμπα.

Σε αυτό το εφιαλτικό περιβάλλον, με τις δημοκρατικές διεξόδους για την αντίσταση κλειστές, η Γάζα έγινε πεδίο ανάπτυξης αντιστασιακών παλαιστινιακών ομάδων. Ενώ πολλοί που συμμετείχαν στο αντιστασιακό κίνημα εξακολουθούσαν να υποστηρίζουν τη μη βίαιη αντίσταση, αναδύθηκαν και

ομάδες όπως η ισλαμιστική φονταμενταλιστική Χαμάς, που ιδρύθηκε από έναν ανάπηρο Παλαιστίνιο καθηγητή από τη Γάζα κατά τη διάρκεια της πρώτης ιντιφάντα.

Το 2005, κατά τη διάρκεια της δεύτερης ιντιφάντα, και μετά από σχεδόν τέσσερις δεκαετίες παρατεταμένης κατοχής (από το 1967), το Ισραήλ απέσυρε επίσημα τις δυνάμεις του από τη Γάζα. Η αποχώρηση του Ισραήλ κατέστησε τον προσφυγικό πληθυσμό εύκολο στόχο για τις στρατιωτικές επιδρομές του, με ολόκληρα τμήματα των καταυλισμών να έχουν κηρυχθεί απαγορευμένες περιοχές για τις ισραηλινές περιπολίες. Το Ισραήλ συνέχισε να ελέγχει τη Γάζα από ξηράς, αέρος και θαλάσσης, θεωρώντας τον εξαθλιωμένο θύλακα ως απειλή ασφάλειας «υπαρξιακών» διαστάσεων, που απαιτούσε δυσανάλογη βία, υποβάλλοντας έτσι συστηματικά τη Γάζα σε συλλογική τιμωρία.

Στους πέντε πολέμου που εξαπέλυσε στη Γάζα από το ξεκίνημα του αποκλεισμού, το Ισραήλ έχει δολοφονήσει χιλιάδες Παλαιστίνιους ταυτόχρονα εκτοπίζοντας εκατοντάδες χιλιάδες άλλους. Το καλοκαίρι του 2014, στο πλαίσιο της Επιχείρησης Προστατευτική Αιχμή, οι δυνάμεις του Ισραήλ σφαγίασαν πάνω από δύο χιλιάδες Παλαιστίνιους στη Γάζα, οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν άμαχοι.

Και τώρα το Ισραήλ ετοιμάζεται να κλιμακώσει μια ήδη πολύνεκρη επίθεση σε διαστάσεις χωρίς προηγούμενο. Ετοιμάζει μια αδιάκριτη, βάναυση επίθεση σε μόνιμους πρόσφυγες. Όπως έγραψε η βουλευτρια Αλεξάντρια Οκάσιο-Κορτέζ σε ένα μήνυμα στο Twitter σήμερα το πρωί: «Διακυβεύεται η ανθρωπινότητα. Οι μισοί σχεδόν είναι παιδιά. Πρέπει να το σταματήσουμε.»

Jacobin.com 13 Οκτωβρίου

Μετάφραση: Σωτήρης Σιαμανδούρας